



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз ОК 1/2026**  
**11.02.2026. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Тајане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела преваре из члана 159. став 4. Кривичног кодекса Руске Федерације, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владимира Хрле, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, Кре.По1 бр.10/25, Кв.По1 бр.333/25 од 04.07.2025. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Крс 37/25 од 14.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, једногласно, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владимира Хрле, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, Кре.По1 бр.10/25, Кв.По1 бр.333/25 од 04.07.2025. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Крс 37/25 од 14.11.2025. године.

## **Образложење**

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, Кре.По1 бр.10/25, Кв.По1 бр.333/25 од 04.07.2025. године утврђено је да су испуњене законске претпоставке за изручење надлежним правосудним органима Руске Федерације, лица чије се изручење захтева АА, са личним подацима као у решењу, ради вођења кривичног поступка пред надлежним органом Руске Федерације, због кривичног дела превара из члана 159. став 4. Кривичног кодекса Руске Федерације.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Крс 37/25 од 14.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца лица чије се изручење тражи, па је решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, Кре.По1 бр.10/25, Кв.По1 бр.333/25 од 04.07.2025. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвоката Владимира Хрле, због повреде

кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и одбије замолницу Руске Федерације због неиспуњености законских претпоставки за изручење, као и да у складу са чланом 488. став 3. ЗКП одреди одлагање односно прекид извршења правноснажног решења.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Хрле је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и наводи да се изручење може одобрити само ако радња због које се лице тражи представља кривично дело и према праву државе молиље и према праву замољене државе, у време када је дело учињено, а према ставу браниоца суд је кривично дело описано у замолници стране државе из члана 159. став 4. Кривичног законика Руске Федерације, погрешно подвео под кривично дело удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346. став 3. у вези става 1. КЗ у вези са кривичним делом злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. КЗ. Наиме, према наводима захтева нису испуњени конститутивни елементи кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. КЗ, нити су испуњени законски услови за подвођење описа радње под кривично дело удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346. став 3. у вези става 1. КЗ. Поред наведеног, бранилац истиче и да нису испуњени услови из члана 15. став 1. тачка 4) и 16. став 1. тачка 6) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима из разлога што у списима предмета не постоје докази на основу којих би се могло закључити да постоји основана сумња да је окривљени извршио кривично дело, већ само процесна акта замољене државе.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Владимира Хрле су, по оцени овога суда, неосновани.

По налажењу овога суда, испуњене су законске претпоставке из члана 7. и 16. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима за изручење окривљеног надлежним правосудним органима Руске Федерације, ради вођења кривичног поступка пред надлежним органом државе молиље – Генералним тужилаштвом Руске Федерације. И по оцени овога суда, кривично дело превара из члана 159. став 4. Кривичног кодекса Руске Федерације због којег је држава молиља и поднела замолницу Републици Србији за изручење окривљеног, у потпуности одговара кривичним делима наведеним у побијаним решењима и прописаним Кривичним закоником Републике Србије и то кривичном делу удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346. став 3. у вези става 1. КЗ у вези са кривичним делом злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. КЗ.

Поред наведеног, неосновани су и наводи браниоца окривљеног којима се истиче да је погрешно примењен закон и то члан 15. став 1. тачка 4) и члан 16. став 1. тачка 6) ЗМППКС јер у списима предмета не постоје докази на основу којих би се могло закључити да постоји основана сумња да је окривљени извршио кривично дело, из разлога што докази произилазе из писане документације која је достављена уз молбу за изручење, а коју је суд имао у виду приликом доношења побијаних решења.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног оспорава да окривљени има својство одговорног лица, а којим наводима се у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владимира Хрле, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник**  
**Весна Зарић, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправака**  
**Заменик управитеља писарнице**  
**Миланка Ранковић**